

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Тернопільській області
Слідчий відділ

проспект Ст. Бандери, 21, м. Тернопіль, 46002, тел. (0352) 25-09-89
www.ssu.gov.ua, e-mail: svsbternop@ukr.net Код СДРПОУ 20001705

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

02 травня 2025 року

місто Тернопіль

Заступник начальника слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Тернопільській області підполковник юстиції Слюсарчук Віктор Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22024210000000070 від 29.10.2024, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 39, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Леона Артема Сергійовича, 03 липня 1998 року народження, уродженця Херсонської області Новотроїцького району с. Одрадівка, зареєстрованого за адресою: Херсонська область Генічеський район с. Одрадівка, вул. Миру, буд. 62, громадянина України,

про те, що він підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 Кримінального кодексу України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що не пізніше серпня 2022 року в громадянина України Леона А.С., як радикально налаштованої проти дій органів державної влади України особи, виник злочинний умисел, направлений на добровільне зайняття посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території Херсонської області.

При цьому Леона А.С. був обізнаний, що 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 07 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України,

яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки, у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Статтями 1 – 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет

України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

24 лютого 2022 року, у порушення вищевказаних умов міжнародних договорів, російською федерацією (далі - рф) здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України та розпочато ведення агресивної війни і захоплення її територій.

Указом Президента України № 64/2022 від 24 лютого 2022 року, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, який у подальшому було неодноразово продовжено.

Крім того, Леоні А.С. було відомо, що після незаконного вторгнення російської федерації на територію України та окупації частини її території з 24.02.2022, зокрема й села Одрадівка та селища Новотроїцьке Генічеського району Херсонської області, представниками збройних сил та інших державних органів рф взято під контроль будівлі і споруди, що забезпечують діяльність органів державної влади України з метою перешкоджання їх нормальній роботі, а також створено незаконні органи влади та окупаційні адміністрації.

При цьому, Леона А.С. знав, що не пізніше серпня 2022 року, точну дату встановити не виявилось можливим, представниками окупаційних органів влади рф в селищі Новотроїцьке Генічеського району Херсонської області, по вулиці Банкова, буд. 8, створено так зване «Новотроїцькое отделение полиции министерства внутренних дел российской федерации в Херсонской области», з

метою незаконного виконання країною – агресором правоохоронних функцій на території вказаного та навколишніх населених пунктів. Пізніше вказане утворення було перейменоване в «Отделение министерства внутренних дел российской федерации «Новотроицкое». Відомості про реєстрацію цього незаконного правоохоронного органу до єдиного державного реєстру юридичних осіб рф було офіційно внесено 06.03.2023 за №1239500001476.

Реалізуючи свій злочинний умисел, в серпні 2022 року Леона А.С., умисно, добровільно приєднався до складу незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території Херсонської області – «Новотроицкого отделения полиции мвд рф в Херсонской области», обійнявши посаду так званого «участкового уполномоченого полиции».

Також встановлено, що для участі у складі вказаного незаконного правоохоронного органу, Леона А.С. було забезпечено форменим одягом з відповідною символікою та нашивками з російським «триколом» та написами «Z», «полиция» і «россия», а також за ним закріплено автоматичну вогнепальну зброю (тип зброї досудовим розслідуванням встановити не вдалося) й засоби особистого захисту, зокрема бронежилет.

Перебуваючи на вищевказаній посаді, Леона А.С., спільно із представниками окупаційної влади російської федерації, здійснював так звану «поліцейську» діяльність у відповідності до нормативних документів російської федерації, зокрема:

- федерального закону рф від 07.02.2011 № 3-ФЗ «О полиции», який передбачає порядок організації поліції рф, права та обов'язки поліції, завдання, що покладаються на цей правоохоронний орган, сили та засоби, які можуть використовуватись під час виконання таких завдань тощо;

- «Приказа Министерства внутренних дел Российской Федерации от 29.03.2019 № 205 «О несении службы участковым уполномоченным полиции на обслуживаемом административном участке и организации этой деятельности»;

- «Инструкции по исполнению участковым уполномоченным полиции служебных обязанностей на обслуживаемом административном участке», затвердженою вищевказаним наказом, яка, зокрема, регулює порядок здійснення повноважень «участковыми уполномоченными полиции»;

Так, згідно з п. 9 даної «Інструкції», Леона А.С., як «участковый уполномоченный полиции», при несенні служби виконував певні завдання, зокрема:

- застосування заходів, направлених на попередження й запобігання злочинів та інших правопорушень, виявлення та розкриття злочинів, у відповідності до розподілу обов'язків, передбачених нормативними правовими актами мвд рф, здійснення проваджень по справах щодо адміністративних правопорушень;

- здійснення індивідуальної профілактичної роботи з особами, які перебувають на профілактичному обліку;

- здійснення прийому громадян;

- розгляд звернень (заяв, повідомлень) громадян, що відносяться до його компетенції.

Згідно з п. 10 даної «Інструкції», Леона А.С. також уповноважений приймати участь в попередженні правопорушень, вчинених неповнолітніми, здійснювати розшук осіб, які ухиляються від адміністративного нагляду, контролювати умови зберігання цивільної, службової, бойової й нагородної зброї, боєприпасів, що перебувають у власності чи тимчасовому користуванні громадян, розкривати злочини, наглядати за додержанням правил дорожнього руху населенням та проводити інші заходи.

При цьому, вказаною «Інструкцією» передбачено, що «участковый уполномоченный полиции» несе службу в форменому одязі з вогнепальною зброєю та двома спорядженими магазинами. Також він повинен мати з собою службове посвідчення та спеціальний жетон с особистим номером.

Так, на посаді «участкового уполномоченного полиции», у період з серпня 2022 року по березень 2025 року, Леона А.С., відповідно до своїх функціональних обов'язків, виконував злочинні завдання зазначеного незаконного правоохоронного органу, зокрема як встановлено слідством, у селі Одрадівка та селищі Новотроїцьке Генічеського району Херсонської області.

Зокрема, для досягнення злочинної мети окупаційної адміністрації країни агресора, Леона А.С. спільно з іншими так званими співробітниками «Отделения министерства внутренних дел российской федерации «Новотроицкое», здійснював незаконне вилучення в населення вогнепальної зброї.

Як наслідок, у 2023 році (більш точну дату досудовим розслідуванням встановити не вдалось) Леона А.С., усвідомлюючи свою злочинну діяльність, здійснив незаконне вилучення мисливської гладкоствольної рушниці за місцем проживання громадянина Чекірова Миколи Володимировича, 12.12.1963 р.н., мешканця селища Сиваське Херсонської області.

Діючи з тією ж злочинною метою, Леона А.С., приблизно наприкінці весни – початку літа 2023 року, за місцем проживання громадянина Авраменка Леоніда Леонідовича, 23.04.1973 р.н., в селищі Сивашівка Херсонської області, вул. Таврійська, 46, кв. 2, здійснив у нього незаконне вилучення мисливської рушниці марки «ИЖ54» №3 5666.

Крім того, в червні 2023 року Леона А.С., як працівник незаконного правоохоронного органу, спільно з іншими так званими співробітниками «поліції рф» та військовослужбовцями країни-агресора провів незаконний обшук помешкання за адресою: Херсонська область, селище Новотроїцьке, вул. Банкова, 3, у якому проживав громадянин Авраменко Олексій Леонідович, 13.04.1997 р.н., в ході якого він пред'явив посвідчення працівника «поліції» на ім'я Леона А.С., а також застосував спеціальні засоби (наручники) щодо Авраменка О.Л. та провів його допит.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, будучи особою з чіткою проросійською позицією, Леона А.С. протягом всього часу свого перебування на посаді у незаконному правоохоронному органі, здійснював пошук громадян, відданих своїй державі Україна, однак які залишилися проживати в тимчасовій окупації, та надавав про них інформацію окупаційній владі селища Новотроїцьке Херсонської області, для вжиття щодо них заходів фізичного та психологічного впливу, що, зокрема, відбувалося й в приміщенні будинку

культури за адресою: Херсонська область, Генічеський район, село Одрадівка, вул. Гагаріна, буд. 50А.

Так, діючи з вказаною злочинною метою, наприкінці серпня 2023 року Леона А.С., усвідомлюючи свою злочинну діяльність, прийняв участь у незаконному затриманні громадянина України Авраменка Олексія Леонідовича, 13.04.1997 р.н., та рекомендував невстановленим працівникам так званої «військової поліції рф» помістити його у підвал вищевказаного будинку культури в с. Одрадівка, де останнього незаконно позбавили волі та утримували протягом 3 діб, перед цим відібравши всі особисті речі (телефон, годинник) й інсулін, необхідний для лікування.

Отже, громадянин України Леона А.С., умисно, добровільно, з серпня 2022 року до 06 березня 2023 року займав посаду «участкового уповноваженого полиции» у незаконному правоохоронного органі «Новотроицком отделении полиции мвд рф в Херсонской области», а з 06 березня 2023 року по березень 2025 року – посаду «участкового уповноваженого полиции» в «Отделении министерства внутренних дел российской федерации «Новотроицкое», створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області.

Таким чином Леона Артем Сергійович підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 Кримінального кодексу України.

Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ в Тернопільській області
підполковник юстиції

Віктор СЛЮСАРЧУК

Заступник начальника відділу
процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях
слідчих територіального управління
Державного бюро розслідувань
Тернопільської обласної прокуратури
«02» травня 2025 року

Андрій ФЕРЕНЦ

Згідно із ч. 3 ст. 42 КПК України підозрюваному Леоні А.С. роз'яснено, що він має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних

дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Згідно із ч. 7 ст. 42 КПК України підозрюваному Леоні А.С. роз'яснено, що він зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Зазначені права та обов'язки мені роз'яснені та зрозумілі:

Підозрюваний _____ (_____).

«___» травня 2025 року

Про підозру мені повідомлено, суть підозри мені зрозуміла, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені, їх суть мені зрозуміла.

Підозрюваний: _____ (_____)

Захисник: Михайлов В.І. _____

«12» год. «15» хвилин «02» травня 2025 року.

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Заступник начальника слідчого відділу

УСБУ в Тернопільській області

підполковник юстиції

Віктор СЛЮСАРЧУК